

Merudgift fra Statens Side til Skolevæsenet udenfor København af 1,150,000 Kr., og man regner, at Børneantallet i København og udenfor er som 42,000 til 288,000, saa skal København have 160,000 Kr. mere, end den fik efter Loven af 1899, og den senere vedtagne Lov angaaende Indlemelsen af Distrikterne i Nærheden af København, og derved bliver Tilskuddet til København at sætte til 350,000 Kr.

Men den Gang Tilskuddet i 1899 blev sat til 170,000, var det ligeledes paa Grundlag af Forholdet mellem Børnetallene og paa Basis af den Merudgift, som Staten efter Lovforslaget den Gang vilde faa til Skolevæsenet udenfor København. Imidlertid har det vist sig, som ofte er Tilfældet, naar en Lov af denne Natur træder ud i Livet, at Beregningerne i Motiverne ikke sloge til. Det har vist sig, at i Løbet af 4—5 Aar er Statens Tilskud blevet en 6—700,000 Kr. større end i Motiverne beregnet. Hvis man i 1899 havde kunnet forudse, hvad de virkelige Udgifter vilde blive, vilde man vel ogsaa have taget dette Merbeløb med ved Beregningen af Tilskuddet til København. Det er der vel ingen Tvivl om. Naar vi nu, saaledes som Lovforslaget er affattet, sætte Merudgiften til Skolevæsenet udenfor København til 1,150,000 Kr., kunne vi med stor Sikkerhed sige, at naar Loven kommer til at virke fuldt ud, vil det virkelige Tilskud blive betydeligt, ganske sikkert mindst 50 pCt., større. Hvor meget det bliver, er der ingen, der i Øjeblikket kan se, og i Øjeblikket har man altsaa beregnet det saaledes som angivet i Motiverne. Men jeg slutter mig ganske til min ærede Sideemand til Højre (Martin Madsen Halsted), som i Gaar sagde, at naar man vil gennemføre dette Grundlag, der ganske sikkert vinder Tilslutning i Tingene, saa bør man ogsaa, naar Loven er traadt ud i Livet, tage de deraf flydende Konsekvenser med Hensyn til Tilskuddet til København.

Men det, jeg vil bede Udvalget og Ministeren om at gøre mellem anden og tredje Behandling, er at foretage den Forandring i Loven, som nu er ganske nødvendig, fordi Flertallet foreslaar — og det bliver vel ogsaa vedtaget —, at Statens Merudgift til Skolevæsenet udenfor København i Stedet for 1,150,000 bliver nærmere 1,400,000 — 1,500,000 Kr. Udvalgets Flertal foreslaar nemlig, at Statskassen skal yde 100 Kr. mere, nemlig Halvdelen af 200 Kr., til en Første- eller Enelærer, 50 Kr. mere til en Andenlærer eller Lærerinde og 25 Kr.

mere til en Forskolelærerinde. Denne Udgift faar Staten mere end det Beløb, man havde beregnet som Statens Merudgift til Skolevæsenet udenfor København. Dersom Ministeriet selv havde foreslaaet en Ordning som den, Udvalgets Flertal her foreslaar, saa vilde det jo i Anmærkningerne til § 7 have opført Statens samlede Udgifter til Skolevæsenet udenfor København til betydeligt mere, end der er opført, og naar man saa lægger Lovforslagets eget Grundlag til Grund for Beregningen af Tilskuddet til København, saa vil man komme op til — da jeg ikke kender Mertilskuddet udenfor København ganske nøjagtigt, kan jeg heller ikke opgive Mertilskuddet til København ganske nøjagtigt — sikkert 50,000 Kr. mere end nu foreslaaet. Jeg tillader mig at henstille, da Ministeren, hvis han havde haft det Grundlag straks, som nu foreligger, vilde have foreslaaet ca. 50,000 Kr. mere til Københavns Kommune, at denne Ændring gennemføres inden tredje Behandling, for ellers gennemfører man jo ikke sit eget Grundlag.

Dette var egentlig den eneste Bemærkning, jeg havde at gøre, thi der er jo andre, der tale om en hel Del andre Enkeltheder. Jeg skal derfor slutte med at sige om Ændringsforslaget Nr. 40, Afskedigelsesparagraffen, at der er jo mange Medlemmer, der staa disse Forhold i Praxis ganske anderledes nær end mange af os andre og derfor kunne tale med mere Forstaaelse, saaledes at de fleste af os andre vel nok af den Grund ville være mere lyttende. Som Paragraffen er affattet, kan jeg ikke tro, den vil faa meget mere Betydning i Praxis end de Afskedigelsesbestemmelser, der hidtil have været gældende. Der er dog et lille Punkt, som jeg finder lidt kuriøst. Til Afskedigelse kræves blandt andet, at $\frac{3}{4}$ af Skolekommissionens Medlemmer ere derfor, men det langt overvejende Antal af Skolekommissioner har kun 3 Medlemmer. Det havde Skolekommissionerne inden Loven af 1899; ved denne fik de Ret til at udvide Antallet til 5, men denne Ret er langt fra benyttet af alle, de allerfleste Steder er der kun 3 Medlemmer, og saa er det lidt kuriøst at faa en Affattelse af Paragraffen, der faktisk vil betyde, at der i de fleste Kommuner skal være Enighed indenfor Skolekommissionen, som en af Betingelserne for, at en Afskedigelse kan finde Sted. Jeg synes, naar Forholdet er det, er det en noget kuriøs Affattelse, om end Kuriositeten ikke vil kunne komme